Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2001/81/EG**

av den 23 oktober 2001

om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar

(EGT L 309, 27.11.2001, s. 22)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets direktiv 2006/105/EG av den 20 november 2006	L 363	368	20.12.2006

Ändrad genom:

►**A1**	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2001/81/EG

av den 23 oktober 2001

om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, ([3]),

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([4]) mot bakgrund av det gemensamma utkast som godkändes av förlikningskommittén den 2 augusti 2001, och

av följande skäl:

1. Den allmänna inriktningen och strategin för det femte miljöhandlingsprogrammet godkändes i rådets och medlemsstaternas regeringsföreträdares resolution av den 1 februari 1993 om Europeiska gemenskapens åtgärdsprogram för miljön och en hållbar utveckling ([5]) och anger som mål att kritiska belastningar och nivåer för försurning i gemenskapen inte skall överskridas. I programmet krävs det att alla människor skall ges effektivt skydd mot hälsorisker från luftföroreningar och att miljöskyddet skall beaktas vid fastställande av tillåtna föroreningsnivåer. Enligt programmet skall vidare Världshälsoorganisationens (WHO:s) riktvärden bli tvingande på gemenskapsnivå.

2. Medlemsstaterna har undertecknat Göteborgsprotokollet av den 1 december 1999 till Förenta nationernas ekonomiska kommissions för Europa konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar för minskning av försurning, eutrofiering och marknära ozon.

3. I Europaparlamentets och rådets beslut nr 2179/98/EG av den 24 september 1998 om en översyn av Europeiska gemenskapens åtgärdsprogram för miljön och en hållbar utveckling ”Mot en hållbar utveckling” ([6]) understryks det att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att utveckla och genomföra en strategi med målsättningen att säkerställa att de kritiska belastningarna när det gäller exponering för försurande, eutrofierande och fotokemiska luftföroreningar inte överskrids.

4. Genom rådets direktiv 92/72/EEG av den 21 september 1992 om luftförorening genom ozon ([7]) åläggs kommissionen att lämna en rapport till rådet om utvärderingen av fotokemiska föroreningar

([1]) EGT C 56, 29.2.2000, s. 34.
([2]) EGT C 51, 23.2.2000, s. 11.
([3]) EGT C 317, 6.11.2000, s. 35.
([4]) Europaparlamentets yttrande av den 15 mars 2000 (EGT C 377, 29.12.2000, s. 159), rådets gemensamma ståndpunkt av den 7 november 2000 (EGT C 375, 28.12.2000, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 14 mars 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT). Europaparlamentets beslut av den 20 september 2001 och rådets beslut av den 27 september 2001.
([5]) EGT C 138, 17.5.1993, s. 1.
([6]) EGT L 257, 10.10.1998, s. 1.
([7]) EGT L 297, 13.10.1992, s. 1.

▼B

inom gemenskapen åtföljd av eventuella förslag som kommissionen anser lämpliga för att begränsa luftförorening genom marknära ozon samt, om så är nödvändigt, för att minska utsläppen av ozonprekursorer.

5. Stora delar av gemenskapen utsätts för nedfall av försurande och eutrofierande ämnen av sådan omfattning att det har negativa verkningar för miljön. WHO:s riktvärden för skydd av människors hälsa och växtlighet mot fotokemiska föroreningar överskrids kraftigt i alla medlemsstaterna.

6. Överskridanden av kritiska belastningar bör därför gradvis elimineras och riktvärden respekteras.

7. Det är för närvarande inte tekniskt möjligt att uppfylla de långsiktiga målen att eliminera de negativa verkningarna av försurning och minska människors och miljöns exponering för marknära ozon till nivåerna för WHO:s riktvärden. Det är därför nödvändigt att fastställa delmål för försurning och marknära ozonförorening på vilka de nödvändiga åtgärderna för att minska sådan förorening skall grundas.

8. När delmålen och åtgärderna för att uppnå dem fastställs bör hänsyn tas till den tekniska genomförbarheten och den kostnad och nytta som de är förenade med. Dessa åtgärder bör säkerställa att de insatser som görs är kostnadseffektiva för gemenskapen som helhet och hänsyn bör tas till behovet av att undvika att enskilda medlemsstater drabbas av orimliga kostnader.

9. Gränsöverskridande föroreningar bidrar till försurning, markeutrofiering och bildande av marknära ozon och detta kan endast begränsas genom samordnade åtgärder från gemenskapens sida.

10. Att minska utsläppen av de ämnen som orsakar försurning och exponeringen för marknära ozon kommer också att innebära en minskad markeutrofiering.

11. Ett kostnadseffektivt sätt att uppnå delmålen är att fastställa nationella tak för varje medlemsstat för utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider, flyktiga organiska föreningar och ammoniak. Sådana tak ger en viss flexibilitet åt gemenskapen och medlemsstaterna när det gäller hur de fastställda nivåerna skall nås.

12. Medlemsstaterna bör ansvara för att genomföra åtgärder så att de nationella taken respekteras. De framsteg som görs när det gäller att respektera dessa nationella tak måste utvärderas. Nationella program för att minska utsläppen bör därför upprättas och lämnas till kommissionen, och bör innehålla information om de åtgärder som har antagits eller som planeras för att de nationella utsläppstaken inte skall överskridas.

13. I överensstämmelse med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna enligt artikel 5 i fördraget, och med särskilt beaktande av försiktighetsprincipen, kan målet för detta direktiv, nämligen att begränsa utsläppen av försurande och eutrofierande föroreningar och av ozonprekursorer, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna eftersom dessa föroreningar är gränsöverskridande. Detta mål kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå. I enlighet med proportionalitetsprincipen går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

14. Det bör vid en lämplig tidpunkt göras en översyn av medlemsstaternas framsteg när det gäller utsläppstaken samt en översyn av i vilken mån det är troligt att genomförandet av taken kommer att leda till att delmålen avseende miljön uppfylls för gemenskapen i dess helhet. Vid en sådan översyn bör även hänsyn tas till vetenskapliga och tekniska framsteg, utvecklingen av gemenskapslagstiftningen samt utsläppsminskningarna i länder utanför gemenskapen, särskilt de framsteg som bland annat gjorts av kandidatländerna. För denna översyn bör kommissionen ytterligare under-

▼B

söka den kostnad och nytta som utsläppstaken medfört, bl.a. deras kostnadseffektivitet, marginalkostnad och marginalnytta och deras socioekonomiska effekter samt eventuella effekter på konkurrenskraften. Vid översynen bör hänsyn också tas till begränsningarna av detta direktivs tillämpningsområde.

15. Kommissionen bör i detta syfte utarbeta en rapport till Europaparlamentet och rådet och vid behov föreslå lämpliga ändringar av detta direktiv med hänsyn till effekterna av relevant gemenskapslagstiftning om bl.a. fastställande av utsläppsgränser och produktnormer för relevanta utsläppskällor och internationella bestämmelser om utsläpp från fartyg och luftfartyg.

16. Sjötransporter bidrar på ett betydande sätt till utsläpp av svaveldioxid och kväveoxider och även till koncentrationer och deposition av luftföroreningar i gemenskapen. Sådana utsläpp bör därför minskas. Enligt artikel 7.3 i rådets direktiv 1999/32/EG av den 26 april 1999 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 93/12/EEG ([1]) skall kommissionen överväga vilka åtgärder som kan vidtas för att minska det bidrag till försurningen som uppkommer vid förbränning av andra marina bränslen än de som specificeras i artikel 2.3 i det direktivet.

17. Medlemsstaterna bör snarast möjligt försöka ratificera bilaga VI till den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg (MARPOL).

18. Eftersom försurning och förorening genom ozon är av gränsöverskridande natur bör kommissionen fortsätta att ytterligare undersöka behovet av att utarbeta harmoniserade gemenskapsåtgärder, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 18 i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ([2]), i syfte att undvika snedvridning av konkurrensen, och därvid ta hänsyn till avvägningen mellan den nytta och den kostnad som åtgärderna medför.

19. Bestämmelserna i detta direktiv påverkar inte tillämpningen av de av gemenskapslagstiftningens bestämmelser som reglerar utsläpp av dessa föroreningar från specifika källor eller bestämmelserna i rådets direktiv 96/61/EG när det gäller gränsvärden för utsläpp och användande av bästa tillgängliga teknik.

20. Det är nödvändigt att upprätta utsläppsinventeringar för att övervaka de framsteg som görs när det gäller att respektera de nationella utsläppstaken. Utsläppsinventeringarna måste beräknas i enlighet med internationellt vedertagna metoder och regelbundet rapporteras till kommissionen och Europeiska miljöbyrån (EEA).

21. Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner vid överträdelse av bestämmelserna i detta direktiv och säkerställa att de genomförs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

22. De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([3]).

23 Kommissionen och medlemsstaterna bör samarbeta internationellt för att uppnå målsättningarna i detta direktiv.

([1]) EGT L 121, 11.5.1999, s. 13.
([2]) EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.
([3]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att begränsa utsläppen av försurande och eutrofierande föroreningar och av ozonprekursorer för att i gemenskapen förbättra skyddet av miljön och människors hälsa mot risker för negativa verkningar från försurning, markeutrofiering och marknära ozon, och att närma sig de långsiktiga målen att inte överskrida de kritiska nivåerna och belastningarna och effektivt skydda alla människor mot de erkända hälsofaror som luftföroreningar innebär genom att fastställa nationella utsläppstak med åren 2010 och 2020 som riktmärken samt genomföra regelbunden översyn i enlighet med artiklarna 4 och 10.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv omfattar utsläpp inom medlemsstaternas territorium och deras exklusiva ekonomiska zoner av de föroreningar som avses i artikel 4 och som kan härledas till människans verksamhet.

Det omfattar inte

a) utsläpp från internationell sjöfart,

b) utsläpp från luftfartyg som inte kan hänföras till start och landning,

c) utsläpp från Kanarieöarna i fråga om Spanien,

d) utsläpp från de utomeuropeiska departementen i fråga om Frankrike,

e) utsläpp från Madeira och Azorerna i fråga om Portugal.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

a) *AOT 40:* summan av skillnaden mellan de timvärden för marknära ozon som överskrider 80 µg/m^3 (=40 ppb) och 80 µg/m^3 under dagens ljusa timmar ackumulerat under perioden maj-juli varje år,

b) *AOT 60:* summan av skillnaden mellan de timvärden för marknära ozon som överskrider 120 µg/m^3 (=60 ppb) och 120 µg/m^3 ackumulerat under hela året,

c) *kritisk belastning:* en kvantitativ uppskattning av exponeringen för en eller flera föroreningar, under vilken det, såvitt man idag vet, inte uppstår några allvarliga negativa verkningar för vissa känsliga delar av miljön,

d) *kritisk nivå:* den koncentration av föroreningar i atmosfären över vilken det, såvitt man idag vet, kan uppkomma direkta negativa verkningar för olika mottagare, t.ex. människor, växter, ekosystem eller material,

e) *utsläpp:* utsläpp av ett ämne från en punkt eller en diffus källa i atmosfären,

f) *rutnätscell:* en kvadrat på 150 km x 150 km, vilken är den uppdelning som används för att kartlägga kritiska belastningar i Europa och även vid övervakning av utsläpp och nedfall av luftföroreningar inom ramen för samarbetsprogrammet för övervakning och utvärdering av den långväga spridningen av luftföroreningar i Europa (EMEP),

g) *referenscykeln för utsläpp under start och landning (landing and take-off cycle):* en cykel som består av följande tider för varje drifts-

▼B

läge: inflygning 4,0 minuter; taxning/orörligt läge på marken 26,0 minuter, start 0,7 minuter; stigning 2,2 minuter,

h) *nationella utsläppstak:* den största mängd av ett ämne uttryckt i kiloton som får släppas ut i en medlemsstat under ett kalenderår,

i) *kväveoxider och NO_x:* kväveoxid och kvävedioxid uttryckt som kvävedioxid,

j) *marknära ozon:* ozon i den nedersta delen av troposfären,

k) *flyktiga organiska föreningar och VOC:* alla organiska föreningar som kan härledas till mänsklig verksamhet, förutom metan, och som kan framkalla fotokemiska oxidanter genom reaktion med kväveoxider under inverkan av solljus.

Artikel 4

Nationella utsläppstak

1. Medlemsstaterna skall senast år 2010 begränsa sina årliga nationella utsläpp av föroreningarna svaveldioxid (SO_2), kväveoxider (NO_x), flyktiga organiska föreningar (VOC) och ammoniak (NH_3), till mängder som inte överskrider de utsläppstak som anges i bilaga I, varvid hänsyn skall tas till eventuella ändringar till följd av gemenskapsåtgärder som vidtas med anledning av de rapporter som avses i artikel 9.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att de utsläppstak som anges i bilaga I inte överskrids under något år efter år 2010.

Artikel 5

Delmål avseende miljön

De nationella utsläppstaken i bilaga I skall ha till syfte att i huvudsak uppfylla följande delmål avseende miljön i hela gemenskapen senast 2010:

a) *Försurning*

Områden där kritiska belastningar överskrids skall minskas med minst 50 procent (i varje rutnätscell) i förhållande till läget 1990.

b) *Exponering för marknära ozon med konsekvenser för hälsan*

Marknära ozonbelastning som överskrider den kritiska nivån för människors hälsa (AOT60 = 0) skall minskas med två tredjedelar i samtliga rutnätsceller jämfört med läget 1990. Dessutom får den marknära ozonbelastningen inte överskrida det absoluta gränsvärdet 2,9 ppm.h i någon rutnätscell.

c) *Exponering för marknära ozon med konsekvenser för växtligheten*

Marknära ozonbelastning som överskrider den kritiska nivån för grödor och halvnaturlig växtlighet (AOT40 = 3ppm.h) skall minskas med en tredjedel i samtliga rutnätsceller jämfört med läget 1990. Dessutom får den marknära ozonbelastningen inte överskrida det absoluta gränsvärdet 10 ppm.h uttryckt som ett överskridande av den kritiska nivån 3 ppm.h i någon rutnätscell.

Artikel 6

Nationella program

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 oktober 2002 utarbeta program för att stegvis minska nationella utsläpp av de föroreningar som anges i artikel 4 med målet att senast år 2010 åtminstone respektera de nationella utsläppstak som anges i bilaga I.

▼B

2. De nationella programmen skall innehålla information om antagna och planerade strategier och åtgärder samt kvantitativa uppskattningar av hur dessa strategier och åtgärder kommer att påverka utsläppen av föroreningar år 2010. Betydande förväntade förändringar i den geografiska fördelningen av de nationella utsläppen skall anges.

3. Medlemsstaterna skall vid behov uppdatera och revidera de nationella programmen senast den 1 oktober 2006.

4. Medlemsstaterna skall göra de program som utarbetas enligt punkterna 1, 2 och 3 tillgängliga för allmänheten och relevanta organisationer, t.ex. miljöorganisationer. Den information som hålls tillgänglig för allmänheten och för organisationer enligt denna punkt skall vara tydlig, lättförståelig och lättillgänglig.

Artikel 7

Utsläppsinventeringar och utsläppsprognoser

1. Medlemsstaterna skall utarbeta och årligen uppdatera de nationella utsläppsinventeringarna och utsläppsprognoserna för 2010 i fråga om de föroreningar som anges i artikel 4.

2. Medlemsstaterna skall upprätta sina utsläppsinventeringar och utsläppsprognoser i enlighet med metoderna i bilaga III.

3. Kommissionen, biträdd av Europeiska miljöbyrån, skall i samarbete med medlemsstaterna och på grundval av information från dessa, upprätta inventeringar och prognoser för de föroreningar som anges i artikel 4. Inventeringarna och prognoserna skall göras tillgängliga för allmänheten.

4. Varje uppdatering av de metoder som skall användas i enlighet med bilaga III skall ske i enlighet med förfarandet i artikel 13.2.

Artikel 8

Rapporter från medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna skall varje år senast den 31 december till kommissionen och Europeiska miljöbyrån överlämna sina nationella utsläppsinventeringar och sina utsläppsprognoser för 2010, som upprättats enligt artikel 7. De skall överlämna sina slutliga utsläppsinventeringar för året före det föregående året, och de preliminära utsläppsinventeringarna för det föregående året. Utsläppsprognoserna skall innefatta information som gör det möjligt att förstå de sifferuppgifter som representerar de socioekonomiska förutsättningar på vilka prognoserna bygger.

2. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2002 underrätta kommissionen om de program som har utarbetats i enlighet med artikel 6.1 och 6.2.

Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2006 underrätta kommissionen om de uppdaterade program som har utarbetats i enlighet med artikel 6.3.

3. Kommissionen skall vidarebefordra inkomna nationella program till övriga medlemsstater inom en månad efter mottagandet.

4. Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 13.2, fastställa bestämmelser för att säkerställa att de nationella programmen rapporteras på ett konsekvent och öppet sätt.

▼B

Artikel 9

Rapporter från kommissionen

1. År 2004 och 2008 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om de framsteg som har gjorts i samband med genomförandet av de nationella utsläppstak som anges i bilaga I och i vilken omfattning de delmål avseende miljön som anges i artikel 5 kan förväntas vara uppfyllda 2010 samt i vilken omfattning de långsiktiga mål som anges i artikel 1 skulle kunna uppnås senast 2020. Rapporterna skall innehålla en ekonomisk bedömning, bl.a. av kostnadseffektivitet, nytta, uppskattning av marginalkostnad och marginalnytta och socioekonomiska effekter av att införa nationella utsläppstak i vissa medlemsstater och sektorer. De skall även innehålla en översyn av inskränkningarna av detta direktivs tillämpningsområde enligt artikel 2 och en utvärdering av i vilken mån ytterligare minskningar av utsläppen kan vara nödvändiga för att uppnå de delmål avseende miljön som fastställs i artikel 5. Rapporterna skall ta hänsyn till de rapporter som har utarbetats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 8.1 och 8.2 samt till bland annat

a) all ny gemenskapslagstiftning som kan ha antagits om fastställande av utsläppsgränser och produktnormer för relevanta utsläppskällor,

b) utvecklingen av bästa tillgängliga teknik inom ramen för det informationsutbyte som anges i artikel 16 i direktiv 96/61/EG,

c) målen för år 2008 när det gäller minskning av utsläpp av svaveldioxid och kväveoxid från befintliga stora förbränningsanläggningar, vilket medlemsstaterna skall rapportera om enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar ([1]),

d) minskade utsläpp och åtaganden om minskade utsläpp i tredje land och särskilt lägga vikt vid åtgärder som skall vidtas i kandidatländerna samt möjligheten till ytterligare utsläppsminskningar i områden i närheten av gemenskapen,

e) ny gemenskapslagstiftning och nya internationella regler om utsläpp från fartyg och luftfartyg,

f) utveckling av transporter och varje ytterligare åtgärd för att kontrollera utsläpp som härrör från dessa,

g) utvecklingen på jordbruksområdet, nya boskapsprognoser och förbättringar av metoderna för utsläppsminskning på jordbruksområdet,

h) varje betydande ändring på marknaden för energiförsörjning inom en medlemsstat och nya prognoser som återspeglar de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att uppfylla sina internationella åtaganden med avseende på klimatförändringar,

i) uppskattning av nuvarande och beräknat överskridande av de kritiska belastningarna och WHO:s riktvärden för marknära ozon,

j) möjligheten att fastställa ett förslag till delmål för minskning av markeutrofiering,

k) ny teknisk och vetenskaplig information, inklusive en bedömning av osäkerheten

   i) i nationella utsläppsinventeringar,

   ii) i inkommande referensuppgifter,

   iii) i kunskapen om föroreningarnas gränsöverskridande transport och nedfall,

   iv) i kritiska belastningar och nivåer

([1]) Se s. 1. i detta nummer av EGT.

▼B

v) och i de modeller som använts

samt en bedömning av den därav uppkomna osäkerheten vad avser de nationella utsläppstak som krävs för att uppfylla de delmål avseende miljön som anges i artikel 5.

l) huruvida det föreligger ett behov av att undvika alltför stora kostnader för en enskild medlemsstat,

m) en jämförelse mellan modellberäkningar och observationer av försurning, eutrofiering och marknära ozon, för att förbättra modellerna,

n) eventuell användning, vid behov, av relevanta ekonomiska instrument.

2. År 2012 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport som visar i vilken utsträckning de tak som anges i bilaga I respekteras, och om utvecklingen jämfört med de delmål avseende miljön som anges i artikel 5 och de långsiktiga mål som anges i artikel 1. Rapporten skall ta hänsyn till de rapporter som har utarbetats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 8.1 och 8.2 samt till de frågor som anges i punkt 1 a-n.

Artikel 10

Översyn

1. I de rapporter som avses i artikel 9 skall hänsyn tas till de faktorer som anges i artikel 9.1. Mot bakgrund av dessa faktorer, de framsteg som görs för att år 2010 ha uppnått utsläppstaken, de vetenskapliga och tekniska framstegen samt situationen beträffande de framsteg som görs för att uppfylla delmålen i detta direktiv och de långsiktiga målen när det gäller att inte överskrida kritiska belastningar och nivåer samt WHO: s riktlinjer för ozon, skall kommissionen se över detta direktiv inför varje rapport.

2. Den översyn som skall vara avslutad 2004 kommer att inbegripa en bedömning av de vägledande utsläppstak för hela gemenskapen som anges i bilaga II. Bedömningen av dessa vägledande utsläppstak skall beaktas vid analysen av ytterligare kostnadseffektiva åtgärder som kan vidtas för att minska utsläppen av alla relevanta föroreningar i syfte att uppnå de delmål avseende miljön som anges i artikel 5 i hela gemenskapen senast 2010.

3. Alla översyner skall inbegripa ytterligare analyser av den beräknade kostnaden för och nyttan med nationella utsläppstak, varvid bästa tillgängliga modeller och uppgifter skall utnyttjas i syfte att minska osäkerhetsfaktorn till ett minimum och hänsyn tas till framstegen i Europeiska unionens utvidgning, och fördelarna med alternativa metoder, mot bakgrund av de faktorer som anges i artikel 9.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 18 i direktiv 96/61/EG skall kommissionen för att undvika en snedvridning av konkurrensen och med beaktande av jämvikten mellan åtgärdernas nytta och kostnad, ytterligare undersöka behovet av att utarbeta harmoniserade gemenskapsåtgärder för de mest relevanta ekonomiska sektorer och produkter som bidrar till försurning, eutrofiering och till att marknära ozon bildas.

5. De rapporter som avses i artikel 9 skall, om det är lämpligt, åtföljas av förslag till:

a) ändringar av de nationella taken i bilaga I i syfte att uppnå de delmål avseende miljön som anges i artikel 5 och/eller av dessa delmål avseende miljön,

b) eventuella ytterligare utsläppsminskningar i syfte att helst senast år 2020 uppnå detta direktivs långsiktiga mål,

▼B

c) åtgärder som säkerställer att taken respekteras.

Artikel 11

Samarbete med tredje land

För att främja att det mål som anges i artikel 1 uppnås skall kommissionen och, i tillämpliga fall, medlemsstaterna utan att detta påverkar artikel 300 i fördraget fortsätta med bilateralt och multilateralt samarbete med tredje land och med berörda internationella organisationer (t.ex. Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN-ECE), Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) och Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO)), bl.a. genom utbyte av information, i fråga om teknisk och vetenskaplig forskning och utveckling i syfte att förbättra förutsättningarna för att främja utsläppsminskningar.

Artikel 12

Rapporter om utsläpp från fartyg och luftfartyg

1. Kommissionen skall före utgången av 2002 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om i vilken omfattning utsläpp från internationell sjöfart bidrar till försurning, eutrofiering och till att marknära ozon bildas inom gemenskapen.

2. Kommissionen skall före utgången av 2004 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om i vilken omfattning utsläpp från luftfartyg som inte kan hänföras till start och landning bidrar till försurning, eutrofiering och till att marknära ozon bildas inom gemenskapen.

3. Varje rapport skall innehålla ett program med åtgärder som skulle kunna vidtas på internationell nivå och på gemenskapsnivå, beroende på vad som är lämpligt, för att minska utsläpp från den berörda sektorn, såsom utgångspunkt för Europaparlamentets och rådets fortsatta överväganden.

Artikel 13

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som har inrättats genom artikel 12 i direktiv 96/62/EG, nedan kallad ”kommittén”.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 14

Sanktionen

Medlemsstaterna skall fastställa de sanktioner som skall tillämpas vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

▼B

Artikel 15

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta direktiv före den 27 november 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 16

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 17

Adressaten

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼M1

BILAGA I

Nationella utsläppstak för SO_2, No_X, VOC och NH_3, vilka skall uppnås senast 2010 ([1])

Land	SO_2 (kiloton)	NO_X (kiloton)	VOC (kiloton)	NH_3 (kiloton)
Belgien	99	176	139	74
Bulgarien ([2])	836	247	175	108
Tjeckien	265	286	220	80
Danmark	55	127	85	69
Tyskland	520	1 051	995	550
Estland	100	60	49	29
Grekland	523	344	261	73
Spanien	746	847	662	353
Frankrike	375	810	1 050	780
Irland	42	65	55	116
Italien	475	990	1 159	419
Cypern	39	23	14	09
Lettland	101	61	136	44
Litauen	145	110	92	84
Luxemburg	4	11	9	7
Ungern	500	198	137	90
Malta	9	8	12	3
Nederländerna	50	260	185	128
Österrike	39	103	159	66
Polen	1 397	879	800	468
Portugal	160	250	180	90
Rumänien ([2])	918	437	523	210
Slovenien	27	45	40	20
Slovakien	110	130	140	39
Finland	110	170	130	31
Sverige	67	148	241	57
Förenade kungariket	585	1 167	1 200	297
EG 27	8 297	9 003	8 848	4 294

([1]) Dessa nationella utsläppstak har utformats för att de delmål avseende miljön som anges i artikel 5 i huvudsak skall uppnås. Om dessa mål uppnås förväntas det leda till en minskning av markeutrofiering i en sådan utsträckning att de områden i gemenskapen med nedfall av gödande kväve som överskrider de kritiska belastningarna kommer att minska med cirka 30 % jämfört med läget 1990.

([2]) Dessa nationella utsläppstak är tillfälliga och skall inte påverka den översyn enligt artikel 10 i detta direktiv som skall slutföras år 2008.

▼B

BILAGA II

Utsläppstak för SO_2, NO_x och VOC

▼M1

	SO_2 (kiloton)	NO_x (kiloton)	VOC (kiloton)
EG 27 ([1])	7 832	8 180	7 585

([1]) Dessa nationella utsläppstak är tillfälliga och skall inte påverka den översyn enligt artikel 10 i detta direktiv som skall slutföras år 2008.

▼B

Dessa utsläppstak har utformats för att de delmål avseende miljön som anges i artikel 5 skall uppnås i hela gemenskapen senast 2010.

▼B

BILAGA III

Metoder för utsläppsinventeringar och utsläppsprognoser

Medlemsstaterna skall upprätta utsläppsinventeringar och utsläppsprognoser och därvid använda de metoder som man enats om i konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar och uppmanas att använda den gemensamma katalogen för EMEP och CORINAIR (*) vid utarbetande av dessa inventeringar och prognoser.

(*) Europeiska miljöbyråns inventering av luftföroreningar.